

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 412/2021
21.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Гордане Комненић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Раде Митровић, адвокат из ..., против тужене Општине Власотинце, чији је заступник Општински правобранилац Власотинце, ради накнаде штете, одлујучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 870/20 од 15.09.2020. године, у седници одржаној 21.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 870/20 од 15.09.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 870/20 од 15.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу, Судска јединица Власотинце П1 336/19 од 03.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се тужена обавезе да тужиљи на име штете због некоришћења плаћеног одсуства од седам радних дана у 2016. години, исплати износ од 17.716,85 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења, па до дана коначне исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженој на име трошкова парничног поступка исплати укупан новчани износ од 21.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 870/20 од 15.09.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужилца због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбом од 31.05.2019. године, тужилца је тражила исплату новчаног износа од 17.716,85 динара, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Имајући у виду да у конкретном случају вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра, према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужилце недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић